

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 17/2568

คำวินิจฉัยที่ 17/2568 ศาลแพ่งศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองกลางศาลผู้รับความเห็นบริษัท ค. จำกัด ใจท์
บริษัท น. จำกัด ที่ 1 กับพวกรวม 10 คนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.พลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559 มาตรา 17

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท ค. จำกัด ใจท์ ยื่นฟ้อง บริษัท น. กับพวกรวม 10 คน จำเลย อ้างว่า จำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 8 เป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 9 เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 10 เป็นหน่วยงานของรัฐ จำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 2 ขอใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองหรือใช้วัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 จากจำเลยที่ 10 โดยจำเลยที่ 1 ได้ติดตั้งวัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 ไว้ใช้ในโรงงานไฟฟ้าพลังไอน้ำของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 จึงเป็นเจ้าของและมีไว้ในครอบครองซึ่งทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายโดยสภาพ และมีหน้าที่ในการป้องกันควบคุมดูแลความปลอดภัยมิให้วัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 หลุดออกไปจากการครอบครองดูแล ส่วนจำเลยที่ 10 มีหน้าที่ต้องตรวจสอบและวิเคราะห์ความปลอดภัยและความมั่นคงปลอดภัยของสถานประกอบการทางนิวเคลียร์และรังสีวัสดุ กัมมันตรังสี เครื่องกำเนิดรังสี กากกัมมันตรังสีและเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ใช้แล้ว จำเลยที่ 10 มีหน้าที่ต้องเข้าไปตรวจสอบและวิเคราะห์ความปลอดภัยของสถานประกอบการของจำเลยที่ 1 ต่อมา วัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 หายออกจากโรงงานของจำเลยที่ 1 ทำให้เกิดการรั่วไหล และแพร่กระจายไปยังแหล่งชุมชนและโรงงานของใจท์ และผลจากการไม่เข้าไปตรวจสอบในโรงงานของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ 10 ถือว่าจำเลยที่ 10 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการรั่วไหลและแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 ทำให้ใจท์ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยทั้งสิบชดใช้ค่าเสียหายแก่ใจท์เป็นเงินพร้อมดอกเบี้ย จำเลยที่ 10 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ จำเลยที่ 10 เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อร่วมกับจำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 ซึ่งเป็นเอกชน ทำให้เกิดการรั่วไหลและแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 อันเป็นเหตุให้ใจท์ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยทั้งสิบร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ใจท์ ไม่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าการฟ้องในส่วนที่ฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 เป็นคดีพิพาทที่เอกชนฟ้องเอกชนให้รับผิดชอบการกระทำละเมิด มิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 สำหรับคำฟ้องในส่วนของใจท์และจำเลยที่ 10 เป็นคดีพิพาท

เกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า โจทก์กล่าวอ้างว่า โจทก์ได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 เป็นเจ้าของและมิไว้ในครอบครองซึ่งทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายโดยสภาพและมีหน้าที่ในการป้องกันควบคุมดูแลความปลอดภัยมิให้วัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 หลุดออกไปจากการครอบครองดูแล จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำให้เกิดการรั่วไหลและแพร่กระจายของวัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ย ส่วนจำเลยที่ 10 มีหน้าที่ต้องตรวจสอบและวิเคราะห์ความปลอดภัยและความมั่นคงปลอดภัยของสถานประกอบการทางนิวเคลียร์และรังสีวัสดุแก๊สมันตรังสี เครื่องกำเนิดรังสี กากแก๊สมันตรังสีและเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ใช้แล้ว จึงต้องเข้าไปตรวจสอบและวิเคราะห์ความปลอดภัยของสถานประกอบการของจำเลยที่ 1 แต่เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ 10 ไม่ได้ไปตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ และได้จัดทำรายงานเท็จเสนอต่อจำเลยที่ 10 ว่าได้ไปตรวจสอบสถานที่ตั้งวัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 ที่โรงงานของจำเลยที่ 1 แล้วพบว่ามี ความมั่นคงปลอดภัย ต่อมา วัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 หายออกจากโรงงานของจำเลยที่ 1 ทำให้เกิดการรั่วไหล และแพร่กระจายไปยังแหล่งชุมชนและโรงงานของโจทก์ และผลจากการไม่เข้าไปตรวจสอบในโรงงานของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ 10 ถือว่าจำเลยที่ 10 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 9 จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการรั่วไหลและแพร่กระจายของวัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเอ็ม - 137 ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ย สำหรับคำฟ้องในส่วนจำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 นั้น จำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 ไม่ได้แย้งเขตอำนาจศาลว่าคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ทั้งตามคำฟ้องระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 เป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนด้วยกันเกี่ยวกับการกระทำละเมิดและทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ซึ่งข้ออ้างที่โจทก์อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาตามคำฟ้องนั้นแยกได้ต่างหากจากคำฟ้องในส่วนของจำเลยที่ 10 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง คดีในส่วนของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คงมีปัญหาคำฟ้องเฉพาะคำฟ้องในส่วนของจำเลยที่ 10 ว่าเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองดังที่จำเลยที่ 10 ได้แย้งหรือไม่ เห็นว่า สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ จำเลยที่ 10 เป็นส่วนราชการและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 จำเลยที่ 10 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559 มาตรา 17 และมาตรา 107 ประกอบกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2564 กำหนดให้จำเลยที่ 1 มีหน้าที่ในการกำกับดูแลทางนิวเคลียร์และรังสีเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ ประชาชน และสิ่งแวดล้อม โดยการบริหารจัดการด้านพลังงานนิวเคลียร์และรังสี กำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และรังสี เมื่อ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 10 ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการกำกับดูแลความปลอดภัยและความมั่นคงตรวจสอบและวิเคราะห์ความปลอดภัยของสถานประกอบการของจำเลยที่ 1 ทำให้เกิดการรั่วไหลและแพร่กระจายของวัสดุแก๊สมันตรังสีซีซีเคมี - 137 ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/17/2568>